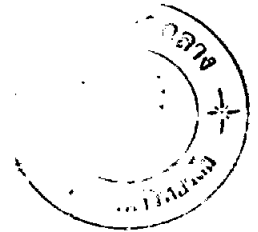

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการของความเข้าใจคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ว่า "พัฒนาการของความเข้าใจคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครจะเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียน"

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรประกอบด้วยนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๗ ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๑๖ จำนวนชั้นละ ๕๐ คน รวมทั้งหมด ๓๕๐ คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มจากบัญชีเรียกชื่อ โดยถืออายุเป็นเกณฑ์ในการเลือกครั้งนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มีอายุระหว่าง ๗-๘ ปี ประถมศึกษาปีที่ ๒ มีอายุระหว่าง ๘-๙ ปี, ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓, ๔, ๕, ๖ ไล่อายุขึ้นไปตามลำดับถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ มีอายุระหว่าง ๑๓-๑๔ ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบความเข้าใจคำราชาศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยคำภาษาธรรมดาที่ผู้วิจัยใช้เป็นคำเราให้นักเรียนหาคำราชาศัพท์มาสัมพันธ์ความหมาย จำนวนทั้งสิ้น ๑๔๐ คำ

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๕ โรงเรียน ก่อนที่จะให้นักเรียนตอบแบบทดสอบผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการตอบจนเข้าใจและให้เวลาสำหรับตอบแบบทดสอบ ๑ ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนชั้นเดียว (One-way analysis of variance) โดยมีระดับชั้นเรียนเป็นตัวแปรอิสระ และคะแนนจากการทดสอบความเข้าใจคำราชาศัพท์เป็นตัวแปรตาม เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจคำราชาศัพท์ของนักเรียนทั้ง ๗ ระดับชั้น เมื่อพบความแตกต่างระหว่างระดับชั้น ได้ทำการทดสอบต่อว่าระดับชั้นใดบ้างที่มีความแตกต่างกัน โดยการทดสอบรายคู่ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Procedure) ต่อจากนั้นได้วิเคราะห์หาแนวโน้ม (Trend Analysis) เพื่อดูแนวโน้มของลักษณะพัฒนาการของความเข้าใจคำราชาศัพท์แล้วหาอัตราการย่อยละของจำนวนนักเรียนที่เข้าใจคำราชาศัพท์แต่ละคำในแต่ละระดับชั้นเรียน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยขอมูลพบว่า

๑. พัฒนาการของความเข้าใจคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียน

๒. ลักษณะพัฒนาการของความเข้าใจคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นเส้นตรง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

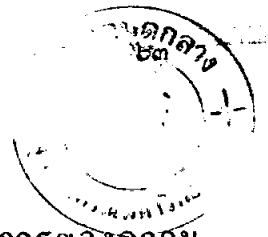
การวิจัยครั้งนี้มีส่วนช่วยให้ครูได้ทราบว่า เด็กในวัยใดมีความเข้าใจความสัมพันธ์ของคำในด้านความหมายซึ่งจะทำให้ครูผู้สอนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสอนทักษะทางภาษาในการใช้คำราชาศัพท์ได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เช่น นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๑ กับประถมศึกษาปีที่ ๒ จากผลการวิจัยพบว่า เด็กยังไม่มีพัฒนาการทางด้านความเข้าใจคำราชาศัพท์มากนัก เพราะสมองของเด็กยังพัฒนาไม่ถึงขั้นที่จะนำเอาคำสองคำมาสัมพันธ์กัน โดยใช้ความหมายของคำเป็นเครื่องเชื่อมโยงได้ ดังนั้น ครูผู้สอนก็ไม่จำเป็นต้องจัดกิจกรรมการสอนในด้านคำราชาศัพท์ให้เด็กในวัยนี้ เพราะสมองของเด็กไม่สามารถที่จะรับได้ แต่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ถึงระดับประถมศึกษาปีที่ ๓ สมองของเด็กพัฒนาถึงขั้นที่จะเข้าใจคำราชาศัพท์ได้ ครูควรจัดกิจกรรมการสอนส่งเสริมเด็กให้มาก โดยการให้นักเรียนได้ฝึกหัดใช้คำราชาศัพท์อย่างสม่ำเสมอโดยอาจจัดในรูปการทำบอร์ดบัตรคำราชาศัพท์ การแปลบทความจากคำธรรมดาเป็นคำราชาศัพท์ตลอดจนการแสดงละครที่เกี่ยวกับการใช้คำราชาศัพท์ เป็นต้น

จากการหาอัตราย่อยละของนักเรียนที่เข้าใจคำราชาศัพท์แต่ละคำในแต่ละระดับชั้นเรียน ทำให้เราทราบระดับความยากง่ายของคำราชาศัพท์ ในแต่ละระดับชั้นเรียน จะมีประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน โดยจัดคำที่มีอัตราย่อยละของจำนวนนักเรียนที่เข้าใจคำราชาศัพท์คำนั้นสูงว่าเป็นคำง่าย ให้นักเรียนประถมศึกษาตอนต้นเรียนก่อน แล้วเรียงลำดับคำสอนตามลำดับชั้นก็จะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น เพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สิ่งหนึ่งที่ควรคำนึงถึงคือ ระดับความสามารถของผู้เรียน กับความยากง่ายของบทเรียน

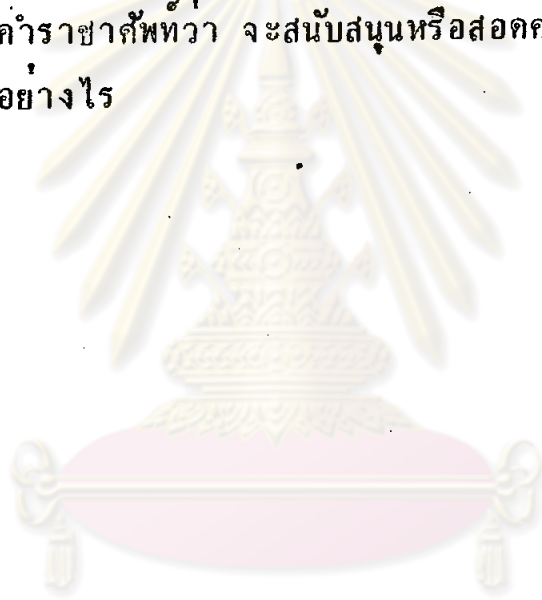
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

๑. ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครเท่านั้น จึงน่าจะมีการค้นคว้ากับนักเรียนในจังหวัดอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อศึกษาว่าพัฒนาการของความเข้าใจคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับดังกล่าวจะเป็นอย่างไร เพื่อจะได้ข้อมูลที่ - เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มากขึ้น

๒. ในการใช้แบบทดสอบความเข้าใจคำราชาศัพท์โดยการให้คำธรรมดาเป็นคำเร้าให้นักเรียนหาคำราชาศัพท์มาตอบสนองโดยการใช้การสัมพันธ์คำโดยใช้ความหมายของคำเป็นเครื่องเชื่อมโยงนั้น ยังไม่สามารถ ได้ว่านักเรียนจะสามารถนำไปใช้ได้ เพราะคำราชาศัพท์มีไวยากรณ์และวิธีการใช้ที่แตกต่างไปจากภาษาธรรมดา จึงควรทดสอบความเข้าใจคำราชาศัพท์โดยวิธีอื่นบ้าง เช่น ให้เขียนแปลบทความจากคำธรรมดา เป็นคำราชาศัพท์แล้วนำมาวิเคราะห์หาคำ

๓. ตัวแปรที่ควรจะนำมาศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของความเข้าใจคำราชาศัพท์ นอกจากตัวแปรที่เกี่ยวกับระดับชั้นเรียน และอายุแล้ว ควรจะควบคุมตัวแปรอื่น ๆ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ ระดับสติปัญญา สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เป็นต้น เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ผลแน่ชัดยิ่งขึ้น เพราะจากผลงานวิจัยจากต่างประเทศที่ศึกษาจากตัวแปรดังกล่าว ในเรื่องการโยงสัมพันธ์ว่า สรุปผลไม่สอดคล้องกันทุกท่าน จึงน่าจะทดลองศึกษาตัวแปรเหล่านั้นกับพัฒนาการของความเข้าใจคำราชาศัพท์ว่า จะสนับสนุนหรือสอดคล้องกับการวิจัยของต่างประเทศอย่างไร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย